

Izhaja

vsak četrtek, ako je ta dan praznik, dan poprej.

Dopisi naj se frankujejo in pošiljajo uredništvu „Mira“ v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osební pogovor od 10. do 11. ure predp. in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 20 vin. od garmond-vrste za vsakokrat.

MIR

Velja:

za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno pod napisom:

Upravništvo „Mira“ v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje naprej.

Leto XXIV.

V Celovcu, 19. oktobra 1905.

Štev. 42.

Slovenskim volilcem!

Po Vaši izrecni želji sem sprejel kandidaturu v celovško-velikovškem državnozbornem volilnem okraju. Bil je hud boj dne 10. t. m., boj zato, ali naj zmaga pravična stvar slovenskega, katoliškega ljudstva, ali pa naj ostane vse še pri starih krivicah, katere se gode našemu narodu po njegovih najzagrizenejših sovražnikih, nemških nacionalcih, ki bi že zdavnej radi videli, da bi izginil zadnji Slovenec iz svoje koroške slovenske domačije. V tem boju, v tem strastnem boju, kakor ga še ni bilo na Koroškem, je za sedaj sicer še podlegla naša pravična stvar krivici, toda priznati se mora, da ne po Vaši krivdi. Naši nasprotniki so porabili vsa mogoča, dovoljena in nedovoljena sredstva v dosego svojega namena, in to, in le samo to jim je še pomagalo do klavrne zmage z malenkostno večino 84 glasov.

Vsa čast Vam, vrli slovenski, katoliški volilci, ki ste se udeležili volitve v tako ogromnem številu, kakor še nikdar doslej! Z navdušenjem ste šli v volilni boj, prepričani, da se bojujete za dobro stvar! Ako se sedaj še niso uresničile Vaše želje, se pač morajo uresničiti v najkrajšem času, pri bodočih volitvah, kajti tako navdušenje, tako odločno nastopanje mora prej ali slej obroditelji zaželjeni dobri sad.

Hvala Vam torej vsem, ki ste oddali svoje glasove meni, kot svojemu kandidatu, ne zaradi osebe, temveč zaradi dobre in poštene stvari, katero naj bi zastopal v Vašem imenu! Zahvaljujem Vas vse, ki ste se več ali manj potrudili, da bi se bil dosegel naš skupni namen, ter Vas ob enem prosim, da bi tudi še nadalje ostali trdni na braniku najsvetejših pravic našega tlačnega naroda. Z geslom: „vsi za enega, eden za vse“ stopimo tudi v prihodnje pred naše nasprotnike in trdno smemo upati, da bo končna zmaga naša!

Franz Grafenauer,

deželni poslanec in posestnik na Brdu.

Statistični pregled

dopolnilne državnozbornske volitve l. 1905. za volilni okraj Celovec-Velikovec v primeri z državnozbornskimi volitvami l. 1903.

	Oddani glasovi	Grafenauer	Seifritz	Napredek od l. 1903.
Djekše	56	38	18	- 1
Grebini	117	59	58	+ 7
Pustrica	37	13	24	+ 7
Ruda	62	38	24	+ 28
Št. Peter	68	46	22	+ 10
Tinje	34	7	27	-
Važenberg	102	45	57	+ 13
Velikovec	20	10	10	-
Vovbre	76	38	38	-
Velikovški okraj	572	294	278	+ 64
Št. Danijel	46	42	4	+ 14
Bistrica	150	147	3	+ 58
Tolsti vrh	65	63	2	+ 4
Guštanj	100	11	89	+ 11
Kotlje	43	39	4	+ 6
Libeliče	83	73	10	+ 26
Libuče	119	91	28	+ 40
Mižica	47	22	25	-
Blato	104	102	2	+ 21
Prevalje	140	103	36	+ 13
Švabek	29	28	1	+ 1
Črna	66	37	29	+ 7
Pliberški okraj	992	758	233	+ 201
Dobrlavas	149	71	78	- 9
Globasnica	97	66	31	- 5
Galicija	63	30	33	+ 4
Rekarjaves	102	74	28	+ 13
Škocijan	69	60	9	+ 1
Žitaraves	95	31	64	- 18
Dobrolovaški okraj	575	332	243	- 14

	Oddani glasovi	Grafenauer	Seifritz	Napredek od l. 1903.
Bela	121	108	13	- 20
Jezerko	22	22	-	- 4
Kapelski okraj	143	130	13	- 24
Goričica	69	3	66	+ 3
Žrelec	60	12	48	+ 5
Grabštanj	81	9	72	- 4
Trdnjavas	27	6	21	+ 5
Hodiše	83	61	22	+ 8
Kotmaravas	82	36	46	+ 13
Kriva vrba	34	7	27	+ 2
Dhorše	30	6	24	+ 4
Bilčovs	54	48	6	+ 4
Zihpolje	42	8	34	- 2
Gospasveta	60	15	45	+ 7
Šmartin pri Celovcu	31	10	21	- 2
Dholica	60	23	37	- 6
Medgorje	50	16	34	- 14
Blatograd	62	3	59	+ 1
Vesca Zgornja	34	33	1	+ 5
Otmanje	29	8	21	+ 8
Št. Peter	27	2	25	+ 1
Št. Peter pri Cel.	51	1	50	- 1
Pokrče	52	9	43	- 6
Dole	28	2	26	+ 2
Poreče	43	7	36	- 1
Radiše	53	41	12	+ 15
Št. Rupert	67	6	61	+ 5
Škofiče	74	68	6	+ 10
Št. Tomaž	70	9	61	+ 2
Tigrče	25	5	20	+ 4
Vetrinj	12	12	50	+ 3
Otok	30	8	22	-
Celovski okraj	1471	475	996	+ 71
Albeck	44	19	25	+ 1
Glanegg	24	5	19	+ 1
Gnesau	64	22	42	- 3
Himmelberg	98	35	63	- 18
Kl. St. Veit	22	19	3	- 15
Maria-Feicht	21	10	11	- 2
Ossiach	64	31	33	+ 1
Reichenau	53	1	52	- 20
Sittich	22	9	13	- 11
Steindorf	72	10	62	- 2
Steuerberg	55	1	54	- 1
Tauchendorf	11	6	5	+ 6
St. Urban	49	4	45	- 1
Waiern	72	8	63	- 1
Trški okraj	671	180	490	- 65
Celi volilni okraj	4424	2169	2253	+ 233

V celém volilnem okraju se je povišalo število volilcev v celovškem, trškem in pliberškem okraju, dočim je padlo v velikovškem, dobrolovaškem in kapelskem okraju. Da je temu kriva naravnost nesramna manipulacija nekaterih občinskih predstavnikov, oziroma tajništva, ki so izpuščala iz volilnih imenikov naše najboljše volilce, je očitno. Tako so izpustili v Dobrlivasi 11 naših volilcev, med njimi celo prejšnjega župana. V Guštanju, ki je popolnoma nemškutarski, pa so se glasovi neverjetno pomnožili. Pred dvema leti je bilo volilcev 75, sedaj pa kar naenkrat 116.

Volitve se je udeležilo v celém okraju 68,55% volilcev. Po posameznih sodnih okrajih je bila udeležba sledeča: v pliberškem 80,52%, kapelskem 76,88%, dobrolovaškem 68,7%, celovškem 66,83%, trškem 65,15% in velikovškem 59,1%. Najbolj se je odlikoval pliberški okraj, kateremu se mora v resnici priznati, da je najzavednejši slovenski okraj na Koroškem. Nekateri občine so namreč v resnici volile naravnost krasno, tako na primer Šmihel z 91% vseh volilcev in 98% slovenskih in 2% nemških glasov. Ravno tako tudi Blato pri Pliberku s 86% volilcev in 99,1% slovenskih in 0,9% nemških glasov. Sploh moramo reči, da je pliberški okraj res naš, popolnoma naš. Nikakor pa ne mislimo s tem izreči nepriznanja volilcem drugih okrajev, kajti povsod, kjer bivajo Slovenci, se je z vso požrtvovalnostjo delalo, in ako uspeh ni bil takšen, kakoršnega smo trdno pričakovali,

niso krivi našinci, temveč pritisk in nasilje nasprotnikov. Vsa čast našim volilcem!

Število slovenskih glasov je napredovalo prav lepo. V pliberškem okraju je napredek največji: oddal se je 201 glas več nego pred dvema leti. V velikovškem okraju se je pomnožilo število slovenskih glasov za 64. Nazadovali smo Slovenci v kapelskem in dobrolovaškem okraju za 24 in 14 glasov, čemur se pa ni čuditi, ker je Seifritz tu doma in se moramo ozirati tudi na prej omenjene razmere. V celovškem volilnem okraju je bilo 71 glasov več oddanih za našega kandidata kakor pred dvema leti, dočim je izkazal nemški trški okraj 65 glasov manj, kakor l. 1903. V celém volilnem okraju je dobil slovenski kandidat 233 glasov več, kakor pred 2 leti. Relativni napredek, to je napredek z ozirom na nemški napredek ali nazadek, je seveda v celém okraju mnogo manjši. Najlepši napredek v tem pogledu je izkazala občina Ruda v velikovškem okraju, kjer so se slovenski glasovi pomnožili od 10 na 38, a nemški padli od 58 na 24. Naš napredek izkazuje torej celih 62 glasov. — V vsakem oziru pa so nazadovali nemški krščanski socijalci, kajti trški okraj izkazuje v obeh pogledih občuten nazadek. Ako bi bili ostali pri isti številki kakor l. 1903., nam bi bila zmaga zagotovljena, kajti izmed onih, ki so volili l. 1903. krščansko-socijalno, je bilo gotovo nekaj volilcev, ki so sedaj volili Seifritza. — Najveselejše pri celi stvari pa je dejstvo, da so naši trdno slovenski okraj izkazali tak lep napredek, ki je pokrnil vse nazadovanje celovškega, trškega, dobrolovskega in kapelskega okraja. V pliberškem in velikovškem okraju je vse naše upanje, a tudi Dobrlavas, ki je sicer sedaj nazadovala, upamo, da v prihodnje bolj odločno pokaže svoje slovensko lice.

Kdor pregleda vse številke natanko in pozna razmere na Koroškem, bo pač lahko spoznal, da so Nemci postavili vse svoje na volišče, dočim je ostalo vendar še lepo število naših doma, bodisi že iz tega ali onega vzroka. Zato pa tudi trdimo, da je nam pač lahko še pridobiti 84 glasov, dočim jih Nemcem skoraj ni mogoče več, in da pri prihodnjih volitvah ne bo samo 84 glasov več, temveč še lepo število čez, zato bomo že poskrbeli. Sedanja Seifritzova zmaga nam je vsaj pokazala, kje je treba začeti z odločnim, najpodrobnejšim delom. Le to je treba izvesti, in ni se nam treba bati, da bi še nadalje zastopal Nемец slovenski okraj. Prihodnje splošne državnozbornske volitve nam morajo prinesiti zmago.

Seifritz kandidat deželne vlade.

Kot odgovor na ta članek nam je poslal c. k. okrajni glavar velikovski, g. dr. Viljem Klebel, popravek, v katerem pravi:

„Z ozirom na članek v „Miru“ dne 5. oktobra t. l., št. 10, kateri se peča z mojo osebo, izjavim, kakor je resnica, da sem bil od 21. avgusta pa do 26. septembra 1905 na dopustu, ter da sem bival takrat daleč od Velikoveca, večinoma v Porto-Rose.

Z gospodom županom Friderikom Seifricom v Miklaučevem dvoru, nisem se pogajal ne ustmeno in ne pismeno, zaradi njegove kandidature za državni zbor, ne med dopustom, ne prej in tudi nikdar pozneje. Tudi se nisem nikdar posluževal v tej zadevi kakega posredovalca.

Zategadelj so podatki v prej omenjenem članku neresnični.“

Kakor je iz tega popravka razvidno, nismo bili nikakor prisiljeni, priobčiti ga, kajti nikakor ne odgovarja zahtevam tiskovnega zakona. Vendar smo hoteli biti lojalni napram g. okrajnemu glavarju in zato smo priobčili popravek. — Nikdar namreč nismo trdili, da g. okrajni glavar ne bi bil na dopustu, kar sedaj izjavlja v svojem popravku. Seifritzova kandidatura je bila gotova stvar že davno pred 21. avgustom, pred tem dnevom pa je bil g. okrajni glavar še v Velikovecu in ne na dopustu. Brzojavka v ljubljanskem „Slovcu“, ka-

tere do dandanes še nihče ni popravil, pa se opira na tako zanesljive virove, da smo prisiljeni verjeti njeno vsebino.

Narodna šola

v Št. Jakobu v Rožu na Koroškem.

(Dalje.)

Gotova resnica je, da je v Št. Jakobu mnogo zavednih mož in žen, ki stojijo trdno kakor skala! Ravno tako res je pa tudi, da imamo mnogo nasprotnikov, ki sicer ne vedo, kaj delajo, ki so pa vendar nevarni radi tega, ker imajo veliko oporo pri učiteljih in še večjo in izdatnejšo oporo pri c. k. deželnem šolskem svetu v Celovcu. Največje pa je število omahljivcev, ki se danes nagnepe sem, jutri pa tja, kakor ravno vidijo uspehe zdaj pri tej, zdaj pri drugi stvari.

Prepričan sem, ko bi se ne delala tukaj železnica, bi ne bila naša šola nikdar razdeljena, vsaj ne tako neugodno za nas, kakor je sedaj. S pomočjo tujih delavcev pa se je naša šola razdelila — in sedaj, ali menite, da se bode kedaj še združila? **Da, bode se — pa le s pomočjo nove narodne šole — nam v korist; brez narodne šole pa se bode združila v — utrakvistično šolo!** Za svojo trditev imam zglede in dokaze v Šmihelu pri Pliberku in v Globasnici, kjer so tudi imeli razdeljene šole, prav kakor pri nas. Vsestranski pritisk in pa vedne šuntarije proti slovenski šoli so zadnje pokopale in sedaj imajo tam, kakor povsod na Koroškem, zopet takoimenovane utrakvistične, v resnici nemčurske šole. Ista usoda čaka tudi našo, sedaj še vsaj v treh razredih slovensko šolo; v par letih že pade tako gotovo, kakor je $1+1=2$ — če ne dobimo narodne šole. Z narodno šolo pa bomo nasprotno mi podjali sedanje utrakvistične razrede, da bode v par letih sedanja razdeljena ljudska šola zopet cela slovenska pet-razrednica!

Z usodo šole je pri nas tesno zvezana tudi usoda občine, tako tesno, da če danes zavsem pade šola, morebiti že pri prihodnjih občinskih volitvah pade tudi slovenska občina. Naj mi nihče ne ugovarja, da so to le črne, a neutemeljene slutnje! Sodba, ki sem jo izrekel v zgornjem stavku, to ni le moja sodba in ni le moje mnenje: enako sodijo vsi zavedni rodoljubi šentjakobski. Poglejte na svote, katere so rodoljubi do sedaj žrtvovali za našo narodno šolo. Od prvih 10.000 K je Koroška darovala 8899 K, in od teh 8899 K jih je Št. Jakob sam dal čez 4000! Poleg teh 4000 jih je še čez 4000 K obljubljenih, katere bodo šentjakobčani še žrtvovali deloma v denarju, deloma v materialu in z vožnjo. Te res velike žrtve so pač dovolj glasno govoreča pričja, da imajo šentjakobčani narodno šolo za nekaj zelo važnega in da so zavsem uverjeni, kako zelo potrebna jim je!

Še en jako važen vzrok bi mogel navesti zato, da je narodna šola za Št. Jakob res nujno potrebna — toda, ni dobro vse obešati na veliki zvon. Tudi Japonci Rusom niso natvezli vsega na nos, kar so nameravali, in menda jim ta njihova molčečnost prav nič ni škodovala.

Narodna šola v Št. Jakobu v Rožu je dalje potrebna vsem koroškim Slovincem in bo koristila celemu narodu slovenskemu.

Vsem rodoljubom je znan, vsaj po imenu znan 13letni boj šentjakobske občine za šolo s slovenskim učnim jezikom! Vsled tega huđega, končno pa vendar-le zmagoslavnega boja, je Št. Jakob po vsem Koroškem in še dalje zaslovel kot najbolj narodna, najbolj zavedna in trdna slovenska občina na Koroškem. Da bi bilo vse zlato, kar sveti! Nimam vzroka, šentjakobčanom kratiti njihovega slovesa, in resnica je, da so v svojem boju za šolo storili svojo dolžnost. Resnica je, da je v Št. Jakobu veliko rodoljubov, ki so zavedni in značajni, kakor malokje drugod na Koroškem — toda, med pšenico je toliko lju-like, da niti pšenica ni več varna: če bo šlo tako naprej, če se bo sovražnik s tako silo zaletaval v našo trdnjavo, kakor zadnja leta, in če mi ne storimo vsega, kar je v naših močeh — jaz menim: **kar je v močeh vseh Slovencev — je mogoče, da sčasoma ljujlika pšenico presili...** Toda, naj si že bo kakor hoče: znano dejstvo je, da so se koroški Slovenci v svojih hudih bojih za slovensko šolo do sedaj z nekakim zaupanjem ozirali na Št. Jakob, češ: če so zmagali tam, zakaj bi tudi drugi ne mogli priti do cilja! — Ves ta up bode zginit, če pade, zavsem pade naša ljudska šola s slovenskim učnim jezikom. Potem se bode zaupanje izpremenilo v obup, v mrko resignacijo, od katere je le še majhen korak do narodne smrti. „Če si izgubil premoženje“, tako je govoril neki laški podjetnik, „če si izgubil premoženje, si le malo izgubil, ker zopet si moreš pridobiti; če si izgubil dobro ime in zaupanje pri ljudeh, si izgubil mnogo, vendar si oboje zopet moreš pridobiti, dasi le s težavo in velikim trudom; ako si pa izgubil samozavest, ako si izgubil korajžo, je izgubljeno čisto vse!“

Mar to ni gola resnica? Kar pa velja za posameznika, isto velja tudi za cele narode. Narod, ki je bodisi že iz katerihkoli vzrokov izgubil zaupanje v samega sebe, je obsojen, je izgubljen. Ljudstvo, ki je prišlo že tako daleč, da ne čuti več v sebi nobene moči ter meni, da mu ni več pomoči, takemu ljudstvu res ni več pomagati.

Leta in leta se koroški Slovenci že borimo za svoj obstanek; večkrat že so nas obsodili v smrt in so nam odreknili vsako pravico do narodnega življenja: a mi le še živimo in se le še borimo; da, včasih se kaže, kakor da bi z neko ponovljeno močjo dvigali tlačene tilnike — ker nas vedno še ni zapustila nada do končne zmage. Prepričan je, da moramo zmagati, ker naša stvar je pravična; nada, da imamo še brate in sestre slovenskega rodu, ki nas ne bodo zapustili — in pa zavest, da se po naših žilah še pretaka slovenska kri in nam še bije slovensko srce, ki nam veleva: storite svojo dolžnost, delajte in trudite se z vsemi svojimi močmi in Bog nas ne bode zapustil — vse to nas vzdržuje po koncu in nas jači, da v napornem boju že davno nismo obnemogli. Če se nam pa podere nada v končno zmago: kako naj bi mogli vztrajati?

Drugi dan je bil novi praktikant Mazal prvi v pisarni. Še ni bilo osem. Vsaka nova metla dobro pometa.

Sluga Počasen je zračil pisarno, brisal mize s čunjjo, oblečen v suknjo oficijala Juvana, da bi svojo varoval.

„Kaj pa tukaj hočete? — Gospodje pridejo šele po osmih!“

„Jaz sem, prosim, novi praktikant —“

„Tako — naš novi gospod, tudi gospod — jaz sem mislil —“ In slekel je Juvanovo suknjo, položil jo na stol, da bi se ohladila, predno pride Juvan, in rekel je mlademu gospodu, da naj se vsede.

Mazal je odložil površnik in klobuk, obesil oba na prazno obešalo in plašno ogledoval pisarno, kjer je jako dišalo po starem papirju in tobačnem dimu.

Povsod toliko knjig in toliko svežnjev uradnih spisov z motvozom zvezanih, da bi se ne raznesli, in povsod toliko nesnage, smradu in kasarnske enoličnosti.

Kakor v vojašnici. Tamkaj posodijo človeku na tri leta puško, obleko in postelj, tukaj se mu posodi na štirideset let razdrapano miza in star, omahljiv stol. Tukaj se vsedi in boš delal, kar ti bodo ukazali.

Uradniki so se začeli počasno shajati. Najprej oficijal Juvan. Bil je že dve leti na vrsti za povišanje in zato je delal dober vtis. Slekel je zgornjo obleko, oblekel kanclijsko suknjo, v kateri se je prejšnjak sluga Počasen, in takoj se je vsedel k delu. Za njim so prišli drugi in nazadnje praktikant Lakota.

Zato pa, rojaki, kjerkoli bivate in katerega koli stanu ste, vsi, prav vsi nam morate pomagati zgraditi ono poslopje, v katero stavimo vse naše zaupanje na boljšo bodočnost!

(Nadaljuje se prihodnjič.)

Koroške novice.

Pozor! Pozivljamo še enkrat vse naše gg. zaupnike, da nam takoj dopošljejo poročila o nepravilnostih, ki so se zgodile pri sedanjih volitvah, da se more pravočasno vložiti protest. Gradiva se bo kmalu nabralo toliko, da bo Seifrizova večina enaka ničli!

Nesramnost uradnega lista. Uradna „Klagenfurter Zeitung“ je v svojem poročilu o izidu volitev zopet enkrat pokazala svoje uradno nemškonačionalno kopito. Znano je namreč, da so nacionaleci agitirali proti g. Grafenauerju najbolj s poudarjanjem, češ, da g. Grafenauer ni „paver“, temveč „orgelpaver“, in uradni list je v svoji uradni nemško-nacionálni nadutosti seveda poročal celo o izidu volitev v enako frivolnem, zasramujočem tonu, češ: „Gutsbesitzer“ Seifritz je izvoljen z 2253 glasovi, „orgelbauer“ Grafenauer pa je dobil 2169 glasov. — No, le počakajte, vi c. kr. nacionaleci, zgodli vam bomo že še pesmico, ki vam bo temeljito pregnala vaše c. kr. uradne nemškonačionalne muhe! G. c. kr. deželni predsednik, ki ste se v prvi seji letošnjega deželnozbornskega zasedanja tako lepo pobahali s svojo nepristranostjo: hic Rhodus, hic salta!

Imenovanje. Predsednikom c. kr. deželnega sodišča v Celovcu je imenovan deželnosodni višji svetnik v Gradcu, Alojzij Walter.

Veselica celovške čitalnice se vrši začetkom meseca novembra, ne pa to nedeljo. Natančneje se bo poročalo pravočasno.

Mohorjani, pozor! Lepa navada se je udomačila zadnji čas med Slovenci, namreč, da udje dične naše Mohorjeve družbe ob prejemu družbenih knjig polagajo po par vinarjev na oltar prekornostne slovenske šolske družbe sv. Cirila in Metoda. Ravno sedaj, ko je začela Mohorjeva družba razpošiljati svoja književna darila, se nam zdi na mestu opozarjati in prositi, da vsak Mohorjan daruje, recimo po 10 v, to je borih 5 krajcarjev družbi sv. Cirila in Metoda, na Koroškem pa za narodno šolo v Št. Jakobu v Rožu. Par vinarjev se posamezniku ne pozna; narobe pa, če vsak posameznik plača ta majhen naroden davek, bo imela družba sv. Cirila in Metoda, ki letos obhaja 20letni jubilej svojega misijonstva med Slovenci, lep dohodek. Posnemajmo brate Čehe, o katerih se pravi, da si češki delavec rajši pritrga od vsakdanjega kruha, kot da bi tujcem izdajal svojo deco. Zato krepko podpira „šolsko Matico“. Češki grajščaki in bogataši pa darujejo „Matico“ po tisočakah. Glejte darežljivost drugih narodov za svojo šolsko družbo; par vinarjev bo pač tudi vsak izmed nas lahko utrpel za tako blag namen.

Spominjajte se šentjakobske šole.

Za narodno šolo v Št. Jakobu v Rožu so darovali: Iz nabiralnika na sv. Višarjih (3) 10 kron.

Podlistek.

Praktikant.

(Obrazec iz življenja. — Prevel Pavel Honza.)

Bilo je deset.

Sluga Počasen je raznašal po pisarnah pivo in klobase, mirno poslušal obsodbo slabe mere in da so klobase danes že spet manjše kot včeraj. Kar so se odprle duri in „stari“ je vstopil, ž njim pa bled mladenič s preplašenimi očmi, priklanjajoč se bojzljivo na vse strani.

„Gospodje, dobili smo novega praktikanta — gospod Jernej Macal.“

„Mazal, prosim“, dovolil si je novi praktikant mali popravek, prvi uradni popravek v svojem življenju.

Stari je pogledal v dekret, ki ga je držal v roki. „Ja, rihtik, her Matijas Macal. Skratka, oni, Lakota, vzamejo novega praktikanta in ga predstavi vsem gospodom v vseh kanclijah. Ko bodo gotovi, more iti gospod Macal domov — za danes mu dam dopust in oni se naj vrnejo. In jutri mu bodo pokazali, kaj in kako.“

Obrnil se je in odšel.

Praktikant Lakota je pogoltnil klobaso, niti prav je ni olupil, napil se piva, ostanek skrbno shranil v globoko miznico, odgriznil kos žemlje, roke obrisal v podvlako stare kanclijske suknje, priklonil se novemu sodrugu, „jaz sem praktikant Lakota“, in peljal ga je od mize do mize, iz pisarne v pisarno.

Pozdravil je, preoblekel se in takoj začel počevati novega tovariša.

„Morate s seboj prinesiti kakšno staro suknjo — v tej vendar ne boste delali. Povsod polno prahu in nesnage. Ta miza, katero sem imel do včeraj, bo zdaj vaša. Ali ste prinesli črninik — in peresa in svinčnike? Ne, za danes vam posodim. Jutri morate prinesiti celo pripravo. Svinčnika rajši dva, ker eden se navadno takoj izgubi. Ob desetih morete kupiti salamo ali klobaso, stari Počasen nam je nosi in pivo prinese tudi. Salamo in žemljo morete jesti javno, pivo pa vedno skrijte v ta predal. Izpiti morete, kolikor hočete, le da se steklenica ne vidi.“

Praktikant Lakota je odprl globoko miznico, odkoder se je izvalil duh po pivu kakor iz pivnice.

„Tako, to bi bila glavna reč. Ostalo se ne da tako lahko razložiti — to si morate v teku časa ogledati. Svojo last bom prenesel tja v svojo mizo poleg gospoda Kurata.“

Odprl je predale in izbiral. Staro kazalo ali indeks, dekret, članovnico kolesarskega društva, zadržavele drsalke, zlomljeno dolgo smodko, olupljeno kubo, — to se je shranjevalo za čas sile, — eno manšeto, sveženj različnih dopisov, program iz gledališča, uradna navodila, katerim je manjkalo prvih štirinajst listov, neodposlano nakaznico, nekoliko oguljenih fotografij, škatljico soli, zvezek slamk od dolgih smodk, steklenico za sodovko, zvenelo rožo, zavitek zmlete arabske gume, obvezo za brke, iglo z debelimi nitmi, spored s plesa pivovarjev, leseno desko od starega toplomera, ženski podvezek, star uradni spis, ki se je pred dvema mesecema zgubil, bel žavratnik, nekoliko razglednic, past za miši,

pri prihodnjih volitvah storijo svojo dolžnost kot slovenski in katoliški gospodarji in volilci. Sramujejo naj se pa v dnu njih podle duše vse izdajice! Fej! Čim več vpliva imajo v občini, tem sramotnejši za nje je njih izdajstvo. Ker pa imamo upanje, da se še poboljšajo, danes se prikrivamo javnosti njih imena. Potem se jim ne bode več treba ogibati zavednih volilcev. Kmetje volilci, zapomnite si pa dobro imena vaših „naprednih prijateljev“. Kadar mislite iti v Brančurnikovo gostilno, bodite tudi vi „napredni“ in napredujte „naprej“ k vašim prijateljem, ki so volili z vami. Gostilničar Brančurnik pa je volil nasprotnika in še druge nagovarjal k temu. Vašega denarja tudi ne sprejema več Teodor Filipovski, ker prodaja svoje železje in usnje samo Nemcem! G. zdravnik Herbst vas je javno na cesti imenoval „neumne kmete“ menda zato, ker ste mu do sedaj pridno nosili svoje trdo zaslužene groše. Skazali so se tudi kot strastni nasprotniki Čeh Prekopil, Slovenec Poganč ter oskrbnik Veith. Zadnji je preletal na dan volitve cele Prevalje. Vendar nekateri si niso dali zapovedovati od oblastnega gospoda. Izid volitve v Prevaljah je te nemčurske agitatorje grozno razburil. Upali so, da dobe večino, pa ni šlo in ne bode šlo, dokler bodo kmetje zavedni in značajni.

Prevalje. Umrila je v Prevaljah dne 10. t. m., vsled krvavenja možgan, občespoštovana gospa Ana Zimmerl. Velikanska udeležba pri pogrebu je najboljši dokaz njene priljubljenosti. N. p. v. m.!

Dopisi.

Št. Jakob v Rožu. Čujte, čujte gospod urednik, kaj dela že sedaj šentjakobska narodna šola! Pa kaj boste rekli, saj je še nimate, rešpetlin pa vendar ne kaže stvari, ki se še niso zgodile in šentjakobski samotar še menda vendar ni dospel do tiste svetosti, da bi mu Bog dal dar prerokovanja, s katerim bi gledal vse bodoče stvari kot pričujoče? Tako si boste pač majaje z glavo povpraševali, pa nič ne pomaga, šentjakobska šola že sedaj deluje kot svetel blisk pred votlim gromenjem.

Res je, da še nimamo svoje narodne šole, in Bog ve, kje je še tisti Žid, ki bo odprl svoje zlate malhe in poslal med svet tiste cekine, ki bodejo po dolgem romanju po svetu prišle v posest kakega slovenskega rodoljuba, ki jih bode podaril kot strešno opeko h krasni, že zdavnaj dovršeni, mogoče da pa še vendar „nepokriti“ stavbi. Ali nekaj drugega že imamo: tri velike, velike jame, v katere bi sicer nemčurji najrajše pogreznili celo „Narodno šolo“, ko bo enkrat stala, in navrh še vse tiste † † † šentjakobske trmoglavce, kateri ne morejo razumeti, da je izdajalstvo svojega naroda nekaj lepega, za katere so pa naši ljudje rajši začeli ugašati apno, s katerim bodejo prihodnje leto že belili „Narodno šolo“. Rešpetlin moj sicer ne nese več tako dobro, dolgo ga že nisem rabil in prah se je vsedel že celo na notranjo stran, ali ko sem ga nastavil, te jame mi je takoj pokazal in zraven pa še nekaj drugega, prav luštnega: tisti namreč, ki nosi „te črne očali“ — pa da bi kdo ne mislil na staro Meto ali Špelo, al' kak ji je že ime — se mi vidi tako zbežan, tako nekako otožen. Jeli to naredila ta preklicana jama ali kaj? „Ti, to moraš pa pogruntati“, sem si dejal, hitro rešpetlin ob stran, malo pomislil o minljivosti slave tega sveta, na kar sem kot samotar že itak navajen, pa poslušam. Pa čuj! Ali so li sanje ali resnica? „Tla prevročna, šentjakobčani se ne dajo komandirati, kakor bi jaz hotel, meni je odklenkalo! Naprej, naprej!“ Tu je tedaj vzrok žalosti! Pa nikar ne zapuščajte, g. nadučitelj, svojih ovčic! Pa nočem preveč prigovarjati, sicer bi se mislili, da mi je res žal. Če pa je ta glas, katerega mi je prinesel neki južni veter na ušesa, zares resničen, tedaj Vam želim pri Vaših tozadevnih prošnjah na druga nadučiteljska mesta kar največ mogoče sreče in naj bi vas ta le nikar dolgo ne pustila čakati, in če si tudi oba sicer še nikoli nisva bila prijatelja, si bova postala saj sedaj; ker v teh dneh do ugodne rešitve tozadevnih prošenj bodeva ja enih misli in želja. Zdaj pa požinjajte, g. urednik, kaj vse dela ta preklicana jama, kaj bode šele s šolo? To je tudi reč, o kateri premišljuje vsak dan Vaš samotar.

Št. Jakob v Rožu. Zmirom se je bil šentjakobski „Narodni dom“ kos svoji nalogi pri slavnostnih prireditvah, 15. oktobra pa je opešal. Slavnostna dvorana je bila šele pred par meseci zelo povečana, ali do 400 ljudi vendar ne more dobiti prostora v njej; in vsaj toliko se jih je zbralo imenovani dan, ko je imelo izobraževalno društvo svoj občni zbor in ko so ob tej priliki predstavljale šentjakobska dekleta pod spretnim vodstvom g. župnika Hüttnerja krasno igro: „Lurška pastirica“.

Po predsednikovem pozdravu, tajnikovem in blagajnikovem poročilu so se vršile volitve novega odbora, na katerega čelo je stopil g. Janez Rabič.

Govore je poslušalo občinstvo z napeto pozornostjo. Besede gospodarja Štikerja so bile popolnoma na svojem mestu. Govoril je o pomenu kmetske organizacije. Z naravnostjo in ostrim sarkazmom biča in osmeši g. župnik Ražun splošne hibe našega naroda. Po reku nekega vrliga šentjakobskega kmeta: „Ko bi ne bilo ne grehov, ne klancev, ne dolgov, to bi bilo fletno na svetu“, govori o sredstvih in načinu zmanjšati ta gorja, popolnoma se tako ne dajo odpraviti nikdar. Cel govori se pa konča v krasen odmev: „Kmet pomagaj si sam in Bog ti bode pomagal“; to pa ravno hoče doseči izobraževalno društvo. Da so našle tudi rodoljubne besede g. Resmana v množici navdušen odgovor, ni treba še posebno poudarjati.

Glavni povod pa, da smo se zbrali v takšnem številu, je pa bila seveda igra „Lurška pastirica“, žal, da se radi pretesnega prostora niso mogli zadovoljiti vsi gosti. Vse pa je vplivalo drugače na gledalce tako, da se je dosegel popoln učinek. Krasen nov oder, ki bi delal čast tudi kakšnemu večjemu kraju kot je Št. Jakob, naravni nastop igralk, od katerih obiskuje šest „Narodno šolo“ pri Velikovcu, pretresljivi posamezni prizori, kakor pa še posebno mične angelske skupine v krasnih oblačilih z Marijo v duplini, po bengaličnem ognju razsvetljene, so marsikateremu gledalcu privabili v očesa solze ginjenosti. Glavni ulogi sta igrali Janežičeva Micika, ki jej je kaj pristajalo strogost grofinje Eleonore, in Kocajmanova Lenka, ki je posebno v samogovorih pokazala veliko spretnost. Vsak si je ob koncu moral reči z romaricami: Čast in zahvala tudi Vam za Vaš trud in užitek, ki ste ga mu nudile ta večer.

Da so nas cel večer kratkočasili šentjakobski pevcovi in pevke, se razume samo od sebe. Pri zabavnem delu po igri so se vrstile napitnice, v katerih so pokazali posebno šentjakobski kmetje svojo izurjenost, pri katerem smo poslušali tudi mile glasove tamburice in gosli in pri katerem je nas na naše veliko veselje počastil tudi b'rač iz c'lovšč'ha brašč'ha 'luba.

Gospodarske stvari.

Črtice o govedarstvu.

(Piše Fr. Dular.)

V tisti deželi je blagostanje doma, v kateri napreduje živinoreja in v kateri cvete poljedelstvo.

(Dalje.)

12. V zadnjem času brejosti morate prenehati z molžo. Nekateri krave presuše že več mesecev pred otelevitvijo, med tem ko izločujejo dobre molznice mleko kar do skotitve. Čeprav dajejo krave mleka, vendar jih ne smete molziti do poroda. Vsaj 4—6 tednov pred telenjem morate z molžo prenehati, da se tele tem boljše razvija, in da ima vime počitek. Razen tega pa uče izkušnje, da dajo krave po porodu več mleka, če smo jih pustili zadnji čas v miru; nasprotno pa izgube tiste samice precej mleka po novi telitvi, katere so se molzle do zadnjega. Z molžo morate seveda pri dobrih molznicah počasi prenehati, da se vime polagoma suši. Namesto da molzete po trikrat na dan, molzite en teden samo dvakrat, drugi teden samo po enkrat, a tretji teden samo vsak drugi dan. Pri vsaki molži pa morate vime do zadnje kapljice izmlestiti. Bolj slabe mlekarice presuše pred telenjem same od sebe.

Kako zabranite, da breje krave ne zvržejo? Res je, da ni mogoče zvrženja vsikdar preprečiti, ali skrbni živinorejci morejo tudi v tem oziru precej storiti, da si odvrnejo škodo in nesrečo. Le skrbno preberite sledeče vrstice, pa se boste sami o tem prepričali.

1. Nikoli ne puščajte pred telenjem krvi, kakor delajo nevedni posestniki, ker mislijo, da se potem krava lažje oteli. Ta je čisto bosa. Puščanje krvi ne olajša nikoli poroda; če se odtoči precej krvi, ali pa se pušča v malih delih zapo-

redoma, tedaj krava skoro gotovo zvrže. To je nasledek puščanju, ne pa lahka telitev.

2. Pazite, da se breje krave posilno ne poškodujejo: da se ne tolčejo po trebuhu, da jih druga živina ne suje, da se ne poškodujejo na vratih, ko se gonijo iz hleva, da ne padejo po zimi po ledenih potih itd.

3. Blatna, zaduhla, plesniva, gnila in sploh pokvarjena klaja je škodljiva vsem živalim, osobito pa brejim kravam, ker povzročuje pri njih zvrženje. V tem oziru je tudi nevarna rosna in zmrzla detelja, odnosno trava; ravno to mi je omeniti o rosni in zmrzli pašnikih. Zmzro korenstvo je brejim kravam močno škodljivo, zvrženje povzročujoče. Rž je brejim kravam, če tudi je zdrava, močno nevarna, a snetiva jim je kar naravnost strupena, kar učinja prav gotovo zvrženje.

4. Zelo mrzla in pokvarjena voda (snežnica, gorski studenci, luže, mlake, kolovična voda) je brejim kravam močno nevarna, ker povzročuje kaj čisto zvrženje. Zatorej jih napajajte le s čisto, in ne preveč mrzlo vodo.

5. Včasih zvržejo krave zategadel, ker jih pred porodom molzete. Vsaj 4 do 6 tednov pred telenjem je treba z molžo ponehati. O tem sem že prej govoril. (Dalje sledi.)

V zalogi tiskarne Družbe sv. Mohorja v Celovcu je ravnokar izšel:

Anton Janežičev

nemško-slovenski slovar

(Deutsch-slovenisches Hand-Wörterbuch).

Četrta, predelani in pomnoženi natis

priredil Anton Bartel.

1905.

Dobiti je tudi

Anton Janežičev

slovensko-nemški slovar.

Tretji, predelani in pomnoženi natis

priredil France Hubad.

Cena vsakemu: mehko vezan K 6.—, trdo vezan z usnjatim hrbtom K 7.20 (po pošti 30 vin. več).

V zalogi tiskarne Družbe sv. Mohorja v Celovcu so dobili

krasne platnice

za knjigo: „Slovenski fantje v Bosni in Hercegovini“ od Jern. pl. Andrejka po ceni K 1.— za komad, po pošti 30 vin. več.

Kdor ljubi kakao in čokolado, temu bodi priporočen:

Ivana Hoffa

Kandol-Kakao

ki ima najmanj tolšče v sebi, je torej najlažje prebaven, ne provzroča nikoli zaprtosti in je ob najboljšem okusu izredno poceni.

Pristen samo z imenom
Ivan Hoff
in z levjo varstveno znamko.

Zavoji po 1/4 kg 90 vinarjev
> 1/2 > 50
Dobiva se povsod.

Najceneje usnje za jesen

je dobiti

v trgovini z usnjem poleg gostilne „Kleblatt“ na Novem trgu v Celovcu.

Franc Sadnikar

trgovec z železnino v Celovcu, Burggasse št. 7,

ima veliko zalogo vseh v železnino spadajočih reči, kakor hišno in kuhinjsko orodje, štedilna ognjišča, železne peči, vlitve kotlje za vzditati, fine, trpežno pozlačene nagrobne križe.

Najboljše orodje za mizarje, tesarje, kolarje, ključavničarje in kovače.

Vodne žage, kakor tudi sloveče „Neuhaus“-žage z znamko F. S.

Razno koroško železo, ploščevine in za različno rabo.

Vse po izredno nizkih cenah.

Edina zaloga zboljšanega Matievič-vege traka (mere), s katerim se brez tehtnice ali vage določi teža govedi, torej posebno važno za kmete in živinorejce, kakor tudi Matievič-eva mera za sode meriti.

Vydrova tovarna hranil, Praga VIII.

izdeluje in priporoča:

Vydrovo žitno kavo.
Juhni priradek znamka „Vydra“.
Juhne konserve (grahove, lečne, gobove in riževe).
Oblati (specijaliteta: „Desert délikat“ in masleni oblati).
Šumeči limonadni bonboni „Ambo“.
Dišava za pecivo „Buhtin“.

NAPRAVITE POSKUS!

Kolekcija vseh teh izdelkov 3 K 20 vin. in poština.

Pristno štajarsko vino

in prav sladki vinski mošt razpošilja po najnižji ceni D. Tombah, Ptuj (Štajarsko).

Dobrega

zastopnika

išče za prodajanje šivalnih strojev z visoko provizijo **J. Klimeš**. Izvozna trgovina na debelo. Praga-Smihov 294.

CVIČEK

lepo svetlordeč, liter po 23 in 25 kr. ima na prodaj **vinska zadruga v Leskovcu pri Krškem, postaja Videm-Krško**. Pišite kar g. kaplanu Fr. Vrhovcu v Leskovcu.

Svoji k svojim!

Opozorjamo vsakega varčnega rodoljuba na edino hrvatsko zavarovalno zadrugo

„CROATIA“

pod pokroviteljstvom kralj. glavnega mesta ZAGREBA.

Ista zavaruje na Štajarskem, Kranjskem in Koroškem vse premičnine, živino in pridelke proti ognju po najnižjih cenah.

Vsa pojasnila daje:

Podružnica „CROATIE“ v Trstu.

Zastopniki se iščejo po vseh večjih krajih Kranjske, Štajarske in Koroške.

„Goriško vinarsko društvo,“

registrovana zadruga z omejeno zavezo

v Gorici

ima v svojih zalogah in prodaja

naravna in pristna vina

iz Brd, z Vipavskega in s Krasa.

Razpošilja na vse kraje od 56 litrov naprej.

Vzorke vin pošilja na zahtevo.

Cene zmerne, postrežba točna in reelna.

Sedež društva:

Gorica, ulica Barzellini št. 25.

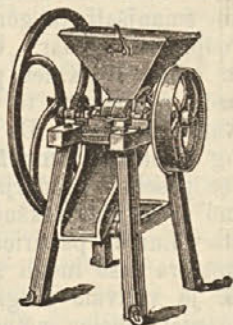
Dobri in pridni

hlapci

se takoj sprejmejo na posestvu „Stefanshof“ v Blatu pri Pliberku. Plača 15 do 20 kron, po uporabnosti.

Posestvo,

ki obsega 10 oralov njiv, travnikov in gozda, je na prodaj vsled smrti posestnika. Pismena oglasila sprejme upravništvo „Mira“.

Stroji za prirejanje krme.

Rezalnica za rezanico in krmo, s patentovanimi ležišči za mažo; tečejo jako lahko in prihrani se moči do okrog 40%; rezalnica za repo in krompir (repico); mlinci za drobljenje in mečkanje; parnice za živinsko krmo, premakljive kotlaste štedilne peči z emajliranimi in neemajliranimi vložnimi kotli, stoječe ali premakljive, za kuhanje in parenje živinske krme, repice, za mnoge gospodarske namene itd.; nadalje: mlatilnice, gelpelne, železne pluge, valjarje, brane itd. izdeluje in pošilja v najnovejši, priznani izvrstni sestavi

Ph. Mayfarth & Comp.

Tovarna za kmetijske stroje, livarne in fužine na par, na Dunaju, II./1., Taborstrasse 71.

Ilustrovani ceniki zastoj.

Zastopniki in prekupci se sprejmejo.

Naznanilo.

Tvrška Arpád pl. Ujházy in drug v Požunu, Vörösmarty-ulica št. 7., posestnica patenta za znane

fuksol-priprave

za izdelovanje nestrupenih pokončevalnih sredstev proti poljskim in hišnim mišim, stenicam, kuhinjskim ščurkom in žoharjem moljem in mravljam, je dobila patent tudi za **Koroško**. ter ima vsled tega samo ta tvrška na Koroškem pravico prodajati te izdelke. Načrti in ceniki zastoj in poštine prosto.

Številna priznanja visokih vojaških in civilnih oblasti, kakor tudi pomorskih in drugih društev so na vpogled.

Zdravje je največje bogastvo! — Zdravje je največje bogastvo!

Kapljice sv. Marka.

Te glasovite in nedosegljive **kapljice sv. Marka** se uporabljajo za zunanjo in notranjo vporabo. Osobito odstranjujejo trganje in koljenje po kosteh, nogah in rokah, ter izlečijo vsak glavobol. One delujejo nedosegljivo in spasonosno pri boleznih na želodcu, ublažujejo katar, urejujejo izmečke, odpravijo nadhu, bolečine in krče, pospešujejo in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Preženejo velike in male gliste, ter vse bolezni izvirajoče od glist. Delujejo izborno proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolezni na jetrih in slezih ter koliko in ščipanje v želodcu. Odpravijo vsako mrzlico in vse bolezni izvirajoče od mrzlice. Te kapljice so najboljšo sredstvo proti boleznim na maternici in madronu, radi tega ne bi smele manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši.

Dobivajo se samo: „**Mestna lekarna, Zagreb**. — Radi tega naj se naroča naravnost pod naslovom: „Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg št. 6, poleg cerkve sv. Marka.“

Denar se pošilja naprej ali povzame. Manj kakor 12 steklenic se ne pošilja. — Cena je naslednja in sicer franko postavljeno na vsako pošto:

1 ducat (12 steklenic) 4 K, 2 ducata (24 steklenic) 8 K, 3 ducate (36 steklenic) 11 K, 4 ducate (48 steklenic) 14-60 K, 5 ducator (60 steklenic) 17 K.

Na razpolago imam na tisoče priznalnih pisem, katerih mi ni mogoče radi pomanjkanja prostora navesti. Zato navajam samo imena nekaterih gospodov, ki so uporabljali „kapljice sv. Marka“ z najboljšim uspehom, ter popolnoma ozdravili: Ivan Baretinčić, učitelj; Stjepan Barić, župnik; Ilija Mamić, opankar; Janko Kišulj, kr. nadlogar; Stjepan Seljanić, seljak; Sofija Vukelić, šivilja itd. itd.

Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg št. 6, poleg cerkve sv. Marka.

Ustanovljena l. 1360.

Zahtevajte pri nakupu

Schicht-ovo štedilno milo

z znamko „jelen“.

Ono je **zajamčeno čisto** in brez vsake škodljive primesi. Pere izvrstno. Kdor hoče dobiti zares zajamčeno pristno, perilo neškodljivo milo, naj pazi dobro, da bo imel vsak komad ime „SCHICHT“ in varstveno znamko „JELEN“.

Varstvena znamka.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu

Akcijski kapital K 2.000.000.

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Prodaja srečk proti mesečnim odplačilom.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Kolodvorska cesta št. 27.

Zamenjava in eskomptuje

izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone. Daje predujme na vrednostne papirje. — Zavaruje srečke proti kurznim izgubi.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavelje.

Eskompt in inkaso menic. — Borzna naročila.

Centrala v Ljubljani. — Podružnica v Spiljetu.

Denarne vloge sprejema

v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vloženi denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga.

Promet s čeki in nakaznicami.